

Даниял кітабы – Жүз үшінші бөлім

Пайғамбарлықтың құлпын ашу: пайғамбарлық үлгілердің үш мәрте қолданылуын түсіну

Jeff Pippenger

2024-02-29

Біз пайғамбарлықтың үштік қолданыстарын қарастырып келеміз. Мұны біз 1989 жылғы «ақырзаман уақытында» Кеңес Одағының күйреуімен Жаратқан Ие Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятын ашқанда, Құдай халқының сол ұрпағын сынауға арналған «білімнің артуы» пайда болғанын айқындау мақсатымен істеп отырмыз.

Сонда ол: «Өз жолыңмен жүр, Даниел; өйткені бұл сөздер ақырзаман уақытына дейін жабық әрі мөрленген. Көптеген адамдар тазартылып, ағартылып, сыналатын болады; ал зұлымдар зұлымдық істей береді; зұлымдардың ешқайсысы түсінбейді, бірақ даналар түсінеді»,— деді. Даниел 12:9, 10.

Яһуда руының Арыстаны қандай да бір ақиқатты мөрінен ашқан сайын, Шайтан сол хабарға қарсы тұру үшін әрекет етеді. Даниелдің он бірінші тарауының соңғы аяттарында ашылған ақиқаттарға қарсы көрсетілген қарсылық, ашылған ақиқаттарды әлсірету үшін ұсынылған адасуларға қарсы қасиеттелген қорғаныс орнықтауы үшін, сол аяттармен байланысты ақиқаттарды тереңірек зерттеуге мәжбүр етті. Сол айтыс-тартыстың барысында жарыққа шығарылған қағидалардың бірі — пайғамбарлықтың үштік қолданылуы болды. Бұл алғашында Даниел кітабындағы “күнделіктінің” нені білдіретіні (пұтқа табынушылық) туралы дұрыс түсініктің қажеттілігімен, сондай-ақ “күнделіктінің алып тасталуы” (б.з. 508 ж.) ұғымымен байланысты дұрыс тарихпен сабақтастықта танылды.

Үш қаңыратып-жоятын күшті пайғамбарлықтың қаңқасы ретінде тану, пайғамбарлықтың Миллериттік қаңқасымен — яғни қаңыратып-жоятын алғашқы екі күшпен — параллель болды, ал Миллериттердің “күнделіктінің” пұтқа табынушылық деп айқындауы Даниелдің он бірінші тарауының соңғы алты аятына сәйкес келетін тарихты берді, мұның дәл солай болуы керектігін Уайт қарындас айтқан еді. Осылайша, 1989 жылы ақырзаман уақытында ашылмаған білімге қарсы тұру, білім көбейген сайын, анағұрлым зор нұрды туғызды, әрі бұл сондай-ақ Уильям Миллер бірінші періштенің қозғалысында жинақтап, қолданған белгілі бір пайғамбарлық ережелердің дамуына параллель болған үшінші періштенің қозғалысына қатысты нақты ережелерді де айқындап берді.

Біз үш Римнің, Бабылдың үш рет құлауының және үш Ілиястың үштік қолданылуын қарастырдық, енді Келісімнің Хабаршысына жол дайындайтын үш хабаршыны қарастырып отырмыз. Біз үш Римнің Бабылдың үш рет құлауымен тығыз қабысуы мен параллелін анықтадық, сондай-ақ үш Ілияспен және жол дайындайтын үш хабаршымен де тығыз параллель бар екенін көрдік. Соңғы күндері Уильям Миллер де, Future for America да үшінші Ілиясты, сондай-ақ жол дайындайтын үшінші хабаршыны білдіреді. Иса әрдайым

бір нәрсенің ақырын оның басталуымен бейнелейді, ал бірінші періштенің қозғалысы үшінші періштенің қозғалысына параллель.

«Құдай Аян 14-тегі хабарларға пайғамбарлық желісіндегі өз орнын берді, және олардың қызметі осы жер тарихының аяқталуына дейін тоқтамауға тиіс. Бірінші және екінші періштенің хабарлары осы уақыт үшін әлі де ақиқат болып табылады және бұдан кейін келетін осы хабармен қатарлас жүруге тиіс. Үшінші періште өзінің ескертуін қатты дауыспен жариялайды. “Осыдан кейін, — деді Жохан, — мен көктен түсіп келе жатқан, ұлы билікке ие тағы бір періштені көрдім, және жер оның даңқымен нұрланды.” Осы нұрлануда үш хабардың да нұры біріктірілген». The 1888 Materials, 803, 804.

Бірінші және екінші періштелердің қозғалысын Уильям Миллер басқарды. Уайт ханым Миллерді «таңдалған хабаршы» деп атайды.

«Уильям Миллер Шайтанның патшалығын мазалап жатты, сондықтан бас дұшпан осы хабардың ықпалына тек қарсы әрекет етуді ғана емес, оның жеткізушісінің өзін де құртып жіберуді көздеді». Spirit of Prophecy, 4-том, 219-бет.

Ол сондай-ақ Миллердің Ілияс пен Шомылдыру рәсімін жасаушы Жақияның екеуімен де типтендірілгенін көрсетеді.

«Мыңдаған адамдар Уильям Миллер уағыздаған ақиқатты қабылдауға жетелеп әкелінді, әрі Құдайдың қызметшілері Ілиястың рухы мен құдіретінде осы хабарды жариялау үшін көтерілді. Исаның ізашары Жохан сияқты, осы салтанатты хабарды уағыздағандар да балтаны ағаштың түбіне шабуға қойып, адамдарды тәубеге лайық жемістер келтіруге шақыруға мәжбүр болды.» Early Writings, 233.

Иса Мәсіхтің айтуынша екінші Ілияс болған Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан, Келісімнің Хабаршысына жол дайындауға тиіс болған алғашқы хабаршы да еді. Сондықтан үшінші періштенің қозғалысында «таңдап алынған хабаршының» болатыны айқын. Ол хабаршының бейнесі Ілияс, Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан және Уильям Миллер арқылы алдын ала көрсетілген болады. Миллермен бірге бұл екі таңдап алынған хабаршы Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштенің қозғалысының басталуын да, аяқталуын да білдіреді; әрі осылайша олар бірге үшінші Ілиясты да, сондай-ақ Келісімнің Хабаршысына жол дайындауға тиіс болған үшінші хабаршыны да білдіреді.

Бастапқы не ақырғы таңдалған хабаршының хабарын қабылдамай тастау — өлім, ал Future for America хабары «сызық үстіне сызық» деген пайғамбарлық қолдануға негізделген, бұл — кейінгі жауынның әдіснамасы. «Сызық үстіне сызық» қағидасын қолдану арқылы Миллершілер қозғалысы Future for America қозғалысының бейнесі болғаны айқындалады. Миллершілер тарихындағы бір белес — «таңдалған хабаршы» Уильям Миллер. Сол белесті қабылдамай тастау — хабарды қабылдамай тастау, сондықтан Адвентизмнің басы мен соңы арқылы хабаршыны қабылдамай тастау да хабарды қабылдамай тастау екені анықталады, өйткені хабар таңдалған хабаршыны айқындайды. Демек, хабарды қабылдамай тастау — хабаршыны қабылдамай тастау, және керісінше. Биші болмаса, би де болмайды.

«Маған Мәсіхтің алғашқы келуі туралы жариялауға қайтадан назар аудартылды. Жақия Илиястың рухы мен құдіретінде Исаның жолын дайындау үшін жіберілді. Жақияның куәлігін қабылдамағандар Иса ілімдерінен пайда көрмеді. Оның келуін алдын ала хабарлаған хабарға олардың қарсы тұруы оларды Оның Мәсіх екеніне қатысты ең қуатты дәлелдерді оңай қабылдай алмайтын орынға қойды. Шайтан Жақияның хабарын қабылдамағандарды одан әрі жетелеп, Мәсіхті де қабылдамай, Оны айқышқа шегелеуге алып келді. Осылай істеу арқылы олар өздерін Елуінші күн мейрамындағы игілікті қабылдай алмайтын жағдайға қойды; ал сол игілік оларға көктегі қасиетті орынға апарар жолды үйретер еді. Ғибадатхана шымылдығының жыртылуы яһудилердің құрбандықтары мен салт-жоралары енді қабылданбайтынын көрсетті. Ұлы Құрбандық шалынды әрі қабыл етілді, ал Елуінші күн мейрамында түскен Киелі Рух шәкірттердің ойларын жердегі қасиетті орыннан көктегі қасиетті орынға, яғни Иса Өз қаны арқылы кірген орынға бұрды; Ол сол жерде Өзінің татуластыруының игіліктерін шәкірттерінің үстіне төгу үшін кірген еді. Ал яһудилер толық қараңғылықта қалды. Олар құтқарылу жоспары жөнінде иелене алар барлық нұрдан айырылды да, әлі де өздерінің пайдасыз құрбандықтары мен тартуларына сенім артты. Көктегі қасиетті орын жердегінің орнын басты, бірақ олар бұл өзгерісті білмеді. Сондықтан олар қасиетті бөлімдегі Мәсіхтің делдалдығынан пайда көре алмады.»

«Көпшілік яһудилердің Мәсіхті қабылдамай, Оны айқышқа шегелеудегі жолына үреймен қарайды; әрі Оның маскара қорлануының тарихын оқығанда, өздерін Оны сүйеміз деп ойлап, Петір сияқты Одан бас тартпас едік, не яһудилер сияқты Оны айқышқа шегелемес едік деп есептейді. Бірақ барлық адамның жүрегін оқитын Құдай олардың Исаға сезіндік деп мойындаған сол сүйіспеншілігін сынақтан өткізді. Бірінші періштенің хабарының қалай қабылданатынын бүкіл аспан аса зор ықыласпен бақылап тұрды. Алайда Исаны сүйеміз деп мойындаған және айқыш туралы хикаяны оқығанда көз жасын төккен көптеген адамдар Оның келуі туралы ізгі хабарды келемеж етті. Олар бұл хабарды қуанышпен қабылдаудың орнына, оны алдану деп жариялады. Олар Оның көрінуін сүйгендерді жек көріп, оларды шіркеулерден қуып шығарды. Бірінші хабарды қабылдамағандар екіншісінен де пайда ала алмады; сондай-ақ оларды Исамен бірге сенім арқылы көктегі киелі үйдің Ең Киелі орнына кіруге дайындауға тиіс болған түн ортасындағы айқайдан да пайда көрмеді. Ал алғашқы екі хабарды қабылдамай тастағандықтан, олар өз ақыл-санасын соншалық қараңғыландырды, сондықтан Ең Киелі орынға апаратын жолды көрсететін үшінші періштенің хабарындағы жарықты көре алмайды. Мен яһудилер Исаны айқышқа шегелегені сияқты, ресми шіркеулер де осы хабарларды айқышқа шегелегенін көрдім; сондықтан олар Ең Киелі орынға апаратын жол туралы ешбір білімге ие емес және онда Иса атқарып жатқан шапағаттан пайда ала алмайды. Өздерінің пайдасыз құрбандықтарын ұсынған яһудилер сияқты, олар да Иса тастап кеткен бөлікке өздерінің пайдасыз дұғаларын ұсынып жатыр; ал осы алдауға риза болған шайтан діни кейіпке еніп, өзін христианбыз деп мойындайтын осы адамдардың ойларын өзіне қарай бұрып, өз күшін, белгілерін және жалған ғажайыптарын қолданып, оларды өз тұзағына берік байлап қою үшін әрекет етеді». Early Writings, 259–261.

Жоханның куәлігін қабылдамағандар “Исаның ілімдерінен пайда көрмеді”, ал “бірінші хабарды қабылдамағандар екіншісінен де пайда көре алмады; сондай-ақ түн ортасындағы айқайдан да оларға пайда болмады”. Жоханның қызметі Мәсіхтің шомылдыру рәсімінен бұрын болды, ал содан көп ұзамай Ол Өз қызметінің басында ғибадатхананы тазартты. Миллердің қызметі Мәсіх 1844 жылғы 22 қазанда кенеттен келгенде, Леви ұлдарын тазартуына даярлық болды. Осы екі куәліктің қай-қайсысында да жол дайындайтын хабаршыны қабылдамау өліммен тең.

Мәсіхтің Өсиеттің Хабаршысы ретіндегі қызметінде жүзеге асқан аластау мен тазарту дүниеге құтқарылу хабарын жеткізу ісін орындау үшін бір халықты көтеріп шығару мақсатын көздеді. Бұл іс атқарушы үкімнің басталуын бейнелейтін уақыт кезеңінен бұрын жүзеге асырылады. Шәкірттердің тарихындағы Иерусалимнің қирауы атқарушы үкімді білдіреді, ал адвентизм осы істі орындаудағы өз жауапкершілігінен теріс бұрылды, бірақ Жаратқан Ие оларды жинауға тырысқан еді. Ол Өз халқына 1850 жылғы кестені олардың дүниеге алып шыға алар еді деген хабардың графикалық бейнесі ретінде жариялатқан болатын.

«Құдайдың еркі Израилдің шөл далада қырық жыл қаңғып жүруі емес еді; Ол оларды тікелей Қанахан жеріне бастап барып, сол жерде қасиетті, бақытты халық етіп орнықтыруды қалады. Бірақ “олар сенімсіздіктері себепті кіре алмады”. Еврейлерге 3:19. Өздерінің теріс жолға түсулері мен діннен безулері салдарынан олар шөлде қырылып қалды, ал Уәде етілген Жерге кіру үшін басқалары көтерілді. Сол сияқты, Мәсіхтің келуі соншалық ұзақ кідіруі де және Оның халқының күнә мен қайғы-қасіретке толы осы дүниеде сонша көп жыл қалуы да Құдайдың еркі емес еді. Бірақ сенімсіздік оларды Құдайдан ажыратып жіберді. Олар Өздеріне Оның белгілеп берген ісін атқарудан бас тартқандықтан, хабарды жариялау үшін басқалары көтерілді. Дүниеге деген рақымымен Иса Өзінің келуін кідіртуде, сонда күнәкарлар ескертуді естуге мүмкіндік алып, Құдайдың қаһары төгілерден бұрын Одан пана таба алсын.» Ұлы тартыс, 458.

Егер Адвентизм өз сенімінен берік ұстанған болса ғана, «олардың ісі аяқталған болар еді».

«Егер адвентистер 1844 жылғы ұлы түңілуден кейін өз сенімдерін берік ұстап қалып, Құдайдың ашылып келе жатқан қамқор басшылығына бірлікте ілесе жүріп, үшінші періштенің хабарын қабылдап, оны Киелі Рухтың күшімен дүниеге жариялаған болса, олар Құдайдың құтқаруын көрер еді, Жаратқан Ие олардың күш-жігерімен күдіретті түрде әрекет етер еді, іс аяқталар еді, әрі Мәсіх осы уақытқа дейін-ақ Өз халқын сыйын алуға қабылдау үшін келер еді. Бірақ түңілуден кейінгі күмән мен белгісіздік кезеңінде адвенттік сенушілердің көбі өз сенімдерінен тайды.... Осылайша іс тежелді, ал дүние қараңғылықта қалды. Егер бүкіл адвентистік қауым Құдайдың өсиеттері мен Исаның сеніміне біріге қалған болса, біздің тарихымыз қаншалықты өзгеше болар еді!» Evangelism, 695.

1844 жылдың көктемінде Келісімнің Жаршысы Миллериттер қозғалысын тазартты, содан кейін күзде үшінші періштенің хабарын алып келді. Миллер, оның хабары және өзі өкілдік

еткен қозғалыс он қыз туралы астарлы әңгімені орындап шыққан еді. Нью-Гэмпшир штатының Эксетер қаласындағы лагерьлік жиналыста Түн ортасындағы айқай хабары келді, әрі небәрі екі қысқа айдың ішінде қыздардың қайсысында май бар екені айқын көрсетілді. Екі топ анық көрінді, ал үшінші періште қолында жеуге тиіс хабармен келді, бірақ дана қыздар «күмән мен белгісіздік кезеңінде» «өз сенімдерінен бас тартты».

«Күмән мен белгісіздік кезеңі» Оның өлімі кезінде шәкірттер арқылы бейнеленген еді, бірақ үшінші күні Ол Өзінің қайта тірілуі туралы хабарды шәкірттеріне аша бастады, және олар «сенімдерінен таймады». Бірінші және екінші періштелердің хабарлары қозғалысындағы дана қыздар үшін болған күмән мен белгісіздік кезеңі шамамен үш жылға созылды; сол кезде Жаратқан Ие Уайт қарындасқа Өз халқының қалдығын қайтадан жинау үшін қолын созғанын ашты. Ол Өз халқын баспа ісін бастауға және Хабаккуктің екінші кестесін шығаруға жетеледі, бірақ «адвент сенушілерінің көпшілігі сенімдерінен тайды.... Осылайша іс бөгіліп қалды, ал дүние қараңғылықта қалды».

1849 жылы бірінші және екінші періштелердің хабарының таңдалған жаршысы Уильям Миллер мәңгілік тыныштыққа қойылды. Егер 1844 жылғы 22 қазандағы дана қыздар «өз сенімдерін берік ұстап, Құдайдың ашылып келе жатқан қамқоршылық жүргізуінің ізімен бірлікте ілгері жүргенде», Жаратқан Ие Илиястың рухы мен құдіретіндегі басқа бір жаршыны көтерер еді. Оның орнына «Мәсіхтің келуі» «кешіктірілді, және Оның халқы» ежелгі Израил сияқты «осы күнә мен қайғы дүниесінде» «сол сияқты» «көп жылдар бойы» «қалатын» еді.

1863 жылғы бүліктен кейін бір жүз жиырма алты жыл өткен соң, Жаратқан Ие үшінші періштенің таңдалған хабаршысын көтерді. Оның қызметі, бір жағынан, Келісімнің Хабаршысы кенеттен Өз ғибадатханасына келуі үшін жол дайындап, тергеу сотының аяқталар көріністері кезінде бір жүз қырық төрт мыңмен келісімдік қатынасқа ену болса, екінші жағынан, жуықтап келе жатқан жексенбілік заңнан басталатын Атқарушы Сот кезеңінде Ахабтың, Езабелдің және оның пайғамбарларының үштік одағына қарсы тұратын хабарды ұсыну еді.

Жолды дайындайтын үшінші хабаршы тергеу сотының аяқталу көріністері кезеңіндегі бір істі, бір хабарды, бір хабаршыны және бір қозғалысты бейнелейді. Үшінші Илияс атқарушы соттың аяқталу көріністері кезеңіндегі бір істі, бір хабарды, бір хабаршыны және бір қозғалысты бейнелейді. Жолды дайындайтын хабаршының хабары және Илиястың хабары — Аян кітабының сегізінші тарауынан он бірінші тарауына дейінгі үш Қасіреттің үшіншісінің хабары.

Жолды дайындаушы хабаршымен бейнеленген тарихта үшінші Қасіреттің хабары: Лаодикиялық адвентизмді: «отта сыналған алтынды Менен сатып ал, сонда бай боласың; ұятты жалаңаштығың көрінбесін деп, киінерсің үшін ақ киім ал; және көруің үшін көзіңе көзмай жақ» деп шақыратын Сурнайды білдіреді. Бұл — Құдай халқының күнәларын әшкерелейтін Құдай сүйіспеншілігінің хабары, өйткені Ол сүйетіндерінің «қаншасын болса да», соларды «әшкерелеп, жазалайды». Бұл — адамдарды Мәсіхтің мінезін қабылдауға

шақыратын Оның әділдігінің хабары; сол мінез Келісім Хабаршысы жан ғибадатханасын тазарту ісін орындап жатқан уақыт кезеңінде көрініс табады. Сондықтан Ол сүйетіндерін Өз мінезін танытуға және «ынталы болып, тәубеге келуге» шақырады, өйткені Ол сынақ мерзімінің жабылуын бейнелейтін басқару дәуірінің «есігінің алдында» тұр, сол жерде Ол Лаодикиялық адвентизмді Өз «аузынан құсып тастайды». Сол басқару дәуірінің «есігі» — Ол «ашса, ешкім жаппайтын; жапса, ешкім ашпайтын» есік.

«Жол үстіне жол» қағидасын қолдану арқылы шешілетін көзге көрінерлік бір қайшылық бар, бірақ көпшілік бұл көзге көрінерлік қайшылықты тіпті аңғармауы да мүмкін. Ол шешілген кезде, жақын арада қабылданатын жексенбілік заң тұсында жүзеге асатын Тергеуші Соттан Атқарушы Сотқа өтудің айқындығын арттырады. Бұл қайшылық Елуінші күн мейрамының Америка Құрама Штаттарында жақын арада қабылданатын жексенбілік заңның бейнесі екенін қабылдау арқылы шешіледі. Тергеуші Соттағы нышан ретінде жол дайындайтын үшінші хабаршыны, ал үшінші Ілиясты Атқарушы Соттың нышаны ретінде қарастыруымызды аяқтау үшін, біз осы көзге көрінерлік қайшылыққа тоқталамыз.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Үшінші періштенің хабарының жариялануына қосылатын періште бүкіл жерді өзінің салтанатымен нұрға бөлеуі тиіс. Мұнда дүниежүзілік ауқымдағы және бұрын-соңды болмаған күдіретке ие бір іс алдын ала айтылып отыр. 1840–44 жылдардағы адвент қозғалысы Құдай күдіретінің даңқты көрінісі болды; бірінші періштенің хабары дүниедегі әрбір миссионерлік бекетке жеткізілді, ал кейбір елдерде он алтыншы ғасырдағы Реформациядан бері қандай да бір елде байқалған діни ықыластың ең зор көрінісі орын алды; бірақ бұлардың бәрінен үшінші періштенің соңғы ескертуі аясындағы күдіретті қозғалыс асып түсетін болады.»

«Бұл іс Елуінші күн мейрамындағы іспен ұқсас болады. Ізгі хабардың басталуында Киелі Рухтың төгілуі кезінде қымбат тұқымның көктеп шығуына себеп болу үшін «алдыңғы жаңбыр» берілгендей, егіннің пісіп-жетілуі үшін оның соңында «соңғы жаңбыр» да беріледі. «Сонда Жаратқан Иені тануға ұмтылсақ, біз танитын боламыз; Оның шығуы таң нұрындай анықталған; Ол бізге жаңбырдай, жерге жауатын соңғы және алдыңғы жаңбырдай келеді.» Ошия 6:3. «Ендеше, Сион ұлдары, қуаныңдар, Құдайларың Жаратқанда шаттаныңдар; өйткені Ол сендерге алдыңғы жаңбырды лайықты мөлшерде берді, әрі сендер үшін жаңбырды, алдыңғы жаңбырды да, соңғы жаңбырды да жаудырады.» Жоел 2:23. «Соңғы күндері, — дейді Құдай, — Мен Рухымнан барлық тәннің үстіне төгемін.» «Сонда Жаратқан Иенің атын шақырған әркім құтқарылады.» Елшілердің істері 2:17, 21.»

«Ізгі хабардың ұлы ісі оның басталуын айқындаған Құдай күдіретінің көрінісінен кем көрініспен аяқталуға тиіс емес. Ізгі хабардың басталуында ерте жаңбырдың төгілуінде орындалған пайғамбарлықтар оның аяқталуында кеш жаңбырда қайтадан орындалуға тиіс. Міне, елші Петір алдын ала меңзеген “сергіту уақыттары” осылар; ол былай деген: “Сондықтан тәубеге келіңдер және күнеларың өшірілуі үшін бет бұрыңдар, сонда Жаратқан Иенің алдынан сергіту уақыттары келіп, Ол Иса Мәсіхті жібереді”».

Елшілердің істері 3:19, 20. Ұлы күрес, 611.